Free Wings

ST.MICHAEL'S HS
THATHAMPALLY
35002

CONTENT

SL NO	CONTENT		CLASS	PAGE NO
1	EDITORIAL BOARD			3
2	MUKHAMOZHI	CHIEF EDITOR		4
3	ASHAMSA	HEADMISTRESS		5
4	FIRST AID	EUGINE GEORGE NIJU	9	6
5	POOR MAN IN COLD WIND	ABDUL RAZAQ	9	9
6	THE ROUGE NINJA	ALEX SAJI	9	10
7	SWALLOW’S THOUGHTS	EJO SAJIN	9	11
8	THE BEAR BALA	SACHU REJI THOMAS	9	12
9	A SCHOOL BOY	ASHIK H	9	13
10	RIDDLES	NEERAJA	9	14
11	THE FOOLISH DOG	ANURAG BINU	9	15
12	MY TEACHER IS MY LIGHT	ALEN BINU	9	16
13	SNOW	ABDUL RAZAQ	9	17
14	GLOBAL WARMING	SHAHID SHIJEER	9	19
15	FUN MATHS	BINCY VARGHESE	9	20
16	THE STORY OF THE DAY	DHEEP JOSE JIBY	9	21
17	GOOD MANNERS	ALWIN BIJU	9	22
18	STORY OF A FOREST	SREEHARI SAJI	9	24
19	SOUND ASSOCIATED WITH NATURE	VARGHESE JOSEPH	9	25
20	SPRING	AHAS JYOTHISH	9	26
21	SCHOOL LIFE OF LILA	MUHAMMED SAFWAN S	9	27
22	THE TRICOLOUR	ASWIN K S	9	29

23	MY SCHOOL	SAURAV SOJISH	9	30
24	THE PEACOCK’S	MILAN XAVIER	6	31
25	SAVE THE WATER	ARUN KRISHNA	7	32
26	SHADOW OF WILD BEAR	ARJUN	9	33
27	THE SHIP	ANANTHAKRISHNAN P	9	34
28	UNICORN	MUHAMMED ASLAH. H	7	35
29	THE BEAUTY OF MOUNTAIN	ALWIN .K	6	36
30	LOTUS	NILIN SEBASTIAN	9	37
31	THE MISTRESS	AADIDEV	7	38
32	AN SQUREL IN JUNGLE	JOVANNA MARIA	6	39
33	IRUTTU	SHAHINA S	9	40
34	SISUDINAM	SANIA REJI THOMAS	7	41
35	VISHADARAGAM	NAVEEN CHRIS	9	42
36	ENTE PUNYA MALAYALAM	THOMAS SHAJI	9	43
37	MARAPPAVAKAL	SONIA SABU	9	44
38	ENTE ALAPPUZHA	NEEHARA JOSHI	10	46
39	MAZHAYODU	SIVAPRIYA S	10	46
40	THANKS			47

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ചീഫ് എഡിറ്റർ

അബ്ദുൾ റസാക്ക്

ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ

ശ്രീഹരി സജി

അലക്സ് സജി

ദീപ് ജോസ് ജിബി

യൂജിൻ ജോർജ്ജ് നിജ്ജ

അനന്തകൃഷ്ണ പി

ഉപദേശക സമിതി

മെർളിൻ ഫിലിപ്പ് (ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്)

നൈജി തോമസ്

ലിനി എം ജോർജ്ജ്

ജോസിമ ജോസഫ്

ലക്കി മൈക്കിൾ

മുഖമൊഴി

ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതിക യുഗത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളിലെ അഭിരുചികളെ കണ്ടെത്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും സർഗ്ഗാത്മകതയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉതകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്നത്.

2023 - 24 അധ്യയന വർഷത്തിൽ തത്തംപള്ളി സെന്റ്. മൈക്കിൾസ് ഹൈസ്ക്കൂളിലെ പ്രതിഭകൾ ചേർന്നൊരുക്കിയ Free Wings എന്ന ഡിജിറ്റൽ മാസിക പ്രശംസാർഹമാണ്. ഇതിന് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾ, നേതൃത്വം നലകിയ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് മെർളിൻ ടീച്ചർ, അധ്യാപകർ എന്നിവർക്ക് നന്ദി

സ്നേഹപൂർവ്വം
ചീഫ് എഡിറ്റർ

ആശംസ

സെന്റ് മൈക്കിൾസ് ഹൈസ്കൂളിലെ 2022-23 വർഷത്തെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി കുട്ടികൾ തയ്യാറാക്കിയ FREE WINGS എന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ കുട്ടികളിലെ സാങ്കേതിക മികവുകളെയും സർഗാത്മകതയെയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനായി പ്രയത്നിച്ച എല്ലാ കുട്ടികളെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

ആശംസകളോടെ

മെർളിൻ ഫിലിപ്പ്

ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്

First aid

first aid is the assistance given to any person suffering a sudden

illness or injury, with care provided to preserve life, prevent the condition from worsening,or to promote recovery. It includes intial intervention in a serious condition prior to proffessional medical help being available, such as performing CPR while awating an ambulance, as well as the complete treatment of minor conditions, such as applying a plaster ta a cut . First aid, and other willing to do so from acquired knowledge.

First aid can be performed on all mammals, although this article relates to the case of human patience

[EUGINE GEORGE NIJU]

POOR MAN IN COLD WIND

once upon a time, it was a very cold winter. There was a poor man wearing only torn clothes. He had no shoes on his feet. Still,he was happy and cheerful. A king stopped near the poor man. “Good morning , dear friend”.he said. You are standing here without any woollen clothes in this cold. Still, i could see happiness on your face. Are you not feeling cold? “My lord , you are completely coverd with clothes , expect your face . Why have you left your face uncoverd ? “The king replied . I am used to bear the cold winds on my face” “ that’s the answer to your question”. Smiled the poor man. In the same way , I am also used to bear the cold poor man said and went away.

Hardships can be more easily born
when we become used to them

By ABDUL RAZAQ

The Rouge Ninja

In the hidden village of Kurogakure, where secrets clung to the mist like dewdrops on spider silk, there lived a young shinobi named Kai. His eyes held the weight of countless battles, and his heart bore scars deeper than the abyss.

But it was his spirit—the untamed fire within—that set him apart.

Kai was no ordinary ninja. His skills surpassed mere jutsu; they whispered of forbidden arts and ancient bloodlines. His chakra flowed like molten lava, and his blade sang a haunting melody—a requiem for those who dared cross his path.

Once, he wore the headband of Kurogakure with pride, but fate twisted its threads. Betrayal came swift and merciless. The village elders, their hands stained with corruption, framed Kai for crimes he did not commit. They branded him a traitor, and the moon bore witness to his flight.

The Night of Ashen Leaves marked his descent into darkness. Kai shed his identity like a serpent sheds its skin. His footsteps left no trace, and his name became a whispered legend—a phantom haunting the borders of nations.

He wandered through moonlit forests, the scent of pine mingling with the taste of vengeance. His blade, Kage no Tsume—the Shadow's Claw—drank the blood of those who sought to silence him. Each kill etched a scar on his soul, a testament to his defiance.

But it was not bloodlust that drove him. No, it was the truth he sought—the truth behind the village's betrayal, the puppet masters pulling the strings. His path intersected with other rogues: Yuki, the ice-wielder haunted by memories; Jin, the master of illusions who danced on the edge of madness; and Raijin, the lightning-swift assassin with a heart of thunder.

Together, they formed an unlikely brotherhood—a band of shadows seeking redemption or revenge. Their names echoed through taverns and alleyways, whispered by those who dared defy the system. The Bingo-Book listed them as threats, but legends painted them as saviors.

As seasons changed, so did their purpose. They unearthed secrets buried deep within the roots of the world tree. The village elders were mere pawns in a grander game—a web spun by ancient clans, forgotten gods, and the very fabric of reality itself

Kai's blade carved through illusions, revealing the truth: Kurogakure was a pawn too, a pawn in a cosmic war. The rogue ninja stood at the crossroads, torn between vengeance and salvation. Would he burn the world down or rise as its protector?

And so, under the blood moon, Kai faced his former sensei—the one who had betrayed him. Their clash shattered mountains, and lightning split the heavens. The earth trembled, and the wind whispered secrets. In that moment, Kai made his choice.

He spared his sensei's life, but not out of mercy. No, it was a message—a crimson whisper carried by the wind: "The rogue ninja will not be silenced. The truth will rise, and shadows will dance."

And so, Kai vanished once more, leaving behind a trail of fallen leaves and unanswered questions. His name echoed through time—a legend, a curse, a promise.

For the rogue ninja knew that sometimes, to save the world, one must first tear it apart.

And thus ends the tale of The Crimson Whisper, a rogue ninja who defied fate and danced upon the edge of eternity.

By Alex Saji

SWALLOW'S THOUGHTS

ALL MY FRIENDS MAY BE WAITING FOR ME I WANT TO GO TO EGYPT WITH THEM BUT I CANNOT LEAVE THE HAPPY PRINCE ALONE WHAT SHALL I DO? IF I STAY BACK TODAY, I CAN HELP THE PRINCE HE IS VERY SAD BESIDES, I WANT TO HELP THE POOR BOY AND HIS MOTHER THE BOY HAS SEVERE FEVER BETTER TO START FOR EGYPT TOMORROW ITSELF THEN, THE PRINCE WILL BE, HAPPY AND THE BOY'S LIFE WILL BE SAVED I SHALL STAY WITH THE PRINCE ONE NIGHT MORE

The bear bala

Once upon a time, there was a young bear named Bala who lived in a dense jungle. Bala was

curious and adventurous, and he loved to explore new places and meet new animals. One day, he

decided to venture into the deepest part of the jungle, where he had never been before.

As he walked through the thick foliage, he heard a loud roar that made him shiver. He wondered

what kind of creature could make such a noise. He followed the sound, hoping to catch a glimpse of

the mysterious beast. He came to a clearing, where he saw a huge lion lying on a rock, basking in

the sun. Bala was amazed by the sight of the king

of the jungle. He wanted to talk to him and make

friends with him.

He approached the lion cautiously, trying not to startle him. He said in a friendly voice, "Hello, Mr.

Lion. My name is Bala, and I am a bear. I live in this jungle, and I came to see you. You have a very

beautiful mane and a very powerful roar. Can we be friends?"

The lion opened his eyes and looked at Bala with disdain. He said in a haughty tone, "Friends? With

you? Don't make me laugh. You are nothing but a clumsy, furry, and foolish bear. You have no

grace, no strength, and no dignity. You are not worthy of my friendship. Go away, before I change

my mind and make you my lunch."

Bala was hurt and angry by the lion's words. He said in a defiant voice, "You are wrong, Mr. Lion. I

may not look like you, but I have many qualities that you don't. I am brave, loyal, and smart. I can

climb trees, swim rivers, and find honey. I have many friends in the jungle, who respect me and care

for me. You are the one who is foolish, for judging me by my appearance. You are the one who is

lonely, for having no friends at all."

The lion was enraged by Bala's challenge. He said in a furious voice, "How dare you talk to me like

that, you insolent cub? You have no idea who you are dealing with. I am the king of the jungle, and

I can do whatever I want. I will show you who is the boss here. Prepare to face my wrath."

The lion leaped from the rock and charged at Bala, who stood his ground. He dodged the lion's

claws and bit his tail. The lion roared in pain and tried to shake him off. Bala held on tight and

clawed the lion's back. The lion turned around and snapped his jaws at Bala, who ducked and

scratched his nose. The lion bled and snarled, but Bala did not give up. He fought with all his might,
using his speed, agility, and courage.

The fight lasted for a long time, and both animals were exhausted and wounded. They realized that

neither of them could win. They decided to call it a draw and stop fighting. They lay on the ground,

panting and bleeding. They looked at each other with respect and admiration. They realized that

they had underestimated each other, and that they had more in common than they thought. They

decided to forget their differences and become friends.

They apologized to each other for their rude words and actions. They helped each other heal their

wounds and shared their stories. They learned from each other and laughed with each other. They

became the best of friends, and vowed to protect each other from any danger. They lived happily

ever after in the jungle, where they were admired and loved by all the other animals.

By Sachu Reji Thomas

A School Boy

Once upon a time, in the bustling city of Trivandrum, there was a schoolboy named Arjun. Arjun was a bright and curious 10-year-old who attended the local government school. He was known for his quick wit and insatiable curiosity.One day, Arjun's teacher announced a science fair. The students were asked to come up with an innovative project that would be displayed at the fair. Arjun was thrilled. He loved science and saw this as an opportunity to learn something new.Arjun decided to build a model of a solar-powered car. He spent days researching, planning, and gathering materials. His parents were supportive and helped him whenever he needed it. Arjun worked tirelessly, often staying up late into the night to work on his project.Finally, the day of the science fair arrived. Arjun was nervous but excited. He had worked hard on his project and was eager to present it. When it was his turn, he explained how his solar-powered car worked and demonstrated it to the judges and his classmates.The judges were impressed with Arjun's knowledge and the effort he had put into his project. When the results were announced, Arjun's solar-powered car won the first prize. Arjun was overjoyed. His hard work had paid off.From that day forward, Arjun was known as the 'Science Whiz' in his school. His story inspired many of his classmates to take an interest in science. Arjun continued to excel in his studies and went on to pursue a career in engineering.And so, the story of the schoolboy from Trivandrum serves as a reminder that with curiosity, hard work, and a little support, anything is possible.

By Ashik H

RIDDLES on animals

I don't have legs
I have a long body
I live in the forest
I am dangerous
Who am I ? SNAKE

I have four legs
I am a pet
I live in the house
I love fish
I have whiskers
Who am I ? CAT

I am a lovely animal
I have long ears
I have four legs
I love carrot
Who am I ? RABBIT

By NEERAJA R

The Foolish Dog

A Dog, which was blind in one eye, often of the a cliff, below which was the sea. The dog did not expect any danger from the sea and so she would keep her blind eye facing the sea and train her good eye towards the land in case some hinters or hound should approach.

One day as she was grazing thus on the edge of the cliff, a man

on the boat saw her grazing. He took out his gun and aimed a shot on her.

The dog was badly wounded. As she lay gasping for breath,

she realized how foolish she had been to think that the sea did not pose any danger

moral: Trouble comes from the direction we least expect.

ANURAG BINU

My Teacher is My light

poem

My teacher is m light

She strives hard day by day

To make my future brigth

And she is always rigth

And so, i have a success record

Our teacher is our light enlighting

Our young minds

She ask us

To aim at the heigth

That will make us reallygreat

ALEN BINU

SNOW

In my garden

At a corner

In the summer

Once i saw wind.....

But how could it be

It is not winter

Since it is summer

I did noy get its a summer

Till that verymovement

I went near to it and find it

How foolish i am

By ABDUL RAZAQ

GLOBAL WARMING

The earth has become so hot
Like a burning fire in a pot
Ice bergs are melting
Sea is rising
Lands are drowning
Weather is changing
The only way to prevent this
Is to treat nature wisely everyday

by SHAHID SHIJEER

FUN MATHS

1X8+1=9

12X8+1=98

123X8+1=987

1234X8+1=9876

12345X8+1=98765

123456X8+1=987654

1234567X8+1=9876543

12345678X8+1=98765432

123456789X8+1=987654321

This absolutely amazing

Facts are the contribution

Of the great mathematician

RAMANUJAN

By BINCY VARGHESE

THE STORY OF THE DAY

BETTY WAS A BEAUTIFUL BUTTERFLY. ONE DAY SHE WOKE UP TO
FIND THAT IT WAS HER BIRTHDAY. BETTY WAS HAPPY. SHE WENT NEAR A FLOWER AND DRANK SWEET NECTAR FROM IT.

A PARROT, WHICH HAD FLOWN INTO THE GARDEN TO PICKUP SOME SMALL FRUITS, SAW THE BUTTERFLY "YOU SEEM TO BE VERY HAPPY TODAY" SAID THE PARROT.

"YES INDEED! TODAY IS MY BIRTHDAY" SAID BETTY. "HAPPY BIRTHDAY, BETTY" WISHED THE PARROT. "WILL YOU COME TO THE PARK TODAY EVENING?" "THANK YOU" "BUT WHAT IS HAPPENING?" "IT'S A SURPRISE" SAID THE PARROT. THEN IT FLEW AWAY. IN THE EVENING, LOTS OF BUTTERFLIES, HONEY BEES, BEETLES SPARROWS AND A COUPLE OF PARROTS WERE ASSEMBLED IN THE PARK. WHEN BETTY ARRIVED AT THE PARK, ALL THE ANIMALS ASSEMBLED THERE BEGAN TO SING. "HAPPY BIRTHDAY TO YOU" BETTY WAS SURPRISED BY THIS PARTY. SHE WAS VERY HAPPY.

HONEY AND POLLEN GRAINS WERE SERVED TO EVERYONE. A PARROT SANG A SWEET SONG. A GROUP OF BUTTERFLIES DANCED. AFTER THE PARTY, WHEN ALL THE GUESTS LEFT, BETTY SAT ON A LEAF OF SUNFLOWER PLANT. AND WATCHED THE MOON AND STARS IN THE SKY.

"HAPPY BIRTHDAY BETTY" SANG THE STARS. "YOU ARE THE STAR OF THE DAY.!

DHEEP JOSE JIBY

GOOD MANNERS

Good Manners have a great value in life. Manners is the very essence of human behaviour. Parents are the first teacher. Good should be taught from childhood. Children should be taught to respect their parents teacher and elders.

Good manners are seen in small acts of life. We should always say “please” when asking for a thing. We should always say thank you after getting thing from another person

A person of good manners is always honest. He does not cheat anybody. He never tell salie. A person of good manners always wears clean and simple dress. Good mannered man’s always punctual. He is never late for his duty.

ALWIN BIJU

STORY OF A FOREST

In the heart of the Whispering Woods stood an oak tree named Eldertree. Its bark bore the etchings of countless seasons, and its branches reached toward the sky, as if yearning to touch the stars. Eldertree was the guardian of this mystical realm, its leaves rustling with forgotten wisdom.

One dew-kissed morning, a young girl named Elara ventured into the Whispering Woods. Her eyes widened at the play of light and shadow, and her heart quickened with anticipation. She had heard tales of the Eldertree—the one who whispered secrets to those who listened.

Elara approached the ancient oak, her footsteps hushed by the carpet of moss. She placed her palm against the rough bark and closed her eyes. “Eldertree,” she whispered, “reveal your secrets.”

The wind stirred, and the leaves quivered. Eldertree’s voice, like the murmur of distant streams, filled Elara’s ears. “Child of wonder,” it said, “listen well.”

And so, Elara listened.

Eldertree spoke of the seasons—the fiery dance of autumn leaves, the icy embrace of winter, the tender buds of spring, and the sun-kissed days of summer. It told her of the creatures that called the Whispering Woods home—the mischievous sprites that danced in moonlit glades, the wise owls that guarded ancient knowledge, and the elusive foxes that slipped between worlds.

Elara learned of the delicate balance—the symbiosis of roots and fungi, the harmony of predator and prey. She heard tales of lost love—the weeping willow that mourned a lost companion, the lonesome stag that roamed the moonlit meadows.

Days turned into weeks, and Elara returned to Eldertree, hungering for more. She asked about the stars—their stories woven into

constellations. She inquired about the language of flowers—their silent messages carried on fragrant breezes.

One moonless night, Eldertree revealed its greatest secret. “Elara,” it whispered, “nature is not separate from you. You are part of this ancient dance—the heartbeat of the forest, the rhythm of the tides, the breath of the mountains.”

Elara touched her chest, feeling the echo of Eldertree’s words. She understood that she was a thread in the tapestry of existence—a witness to the unfolding story of life.

And so, Elara became the forest’s storyteller. She wove her experiences into poems, painted sunsets on canvas, and sang songs to the stars. The Whispering Woods embraced her, and Eldertree’s whispers echoed in her dreams.

Generations passed, and Elara’s descendants continued the tradition. They gathered beneath Eldertree, their voices rising like leaves carried by the wind. And so, the stories of nature lived on—a symphony of life, sung by those who listened.

And if you ever find yourself near the Whispering Woods, seek out Eldertree. Place your palm against its bark, close your eyes, and listen. For there, amidst the rustling leaves, you’ll discover the magic—the timeless tale of nature, waiting to be heard.

And so it goes, in the heart of the forest, where sunlight tiptoed through the leaves and birds sang secrets to the wind. 🌿🌲🍃

By SREEHARI SAJI

SOUNDS ASSOCIATED WITH
NATURE

BIRDS CHIRPING
SQUIRRELS SCRABBLING A ROUND TREE TRUNK
FLIES AND MOSQUITOES BUZZING
INSECTS HUMMING
THUNDER GRUMBLING
LIZARDS SCAMPERING OVER FALLEN LEAVES
SHOES SCRAPING OVER ROCKY PATH
LEAVES CRUCHING UNDERFOOT
PEBBLES BOUNCING ALONG THE PATH
THE WIND IN THE TREES
BRANCHES CREAKING IN THE WIND
LEAVES SKITTERING OVER THE HARD PATH
CHUCKLING STREAMS AND TRICKLING CREEKS
WATER SPLASHING OVER ROCKS
THE FLAP OF BAT WINGS AND SQEAKS
CRICKETS AND GRASSHOPPER WHIRRING
RAIN PATTERING ON TO THE PAVEMENT
STONES STUMBLING DOWN A STEEP SLOPE
SMALL ANIMALS MOVING IN THE UNDER BRUSH

VARGHESE JOSEPH

SPRING

SPRING HAS COME

THE SPRING HAS COME TO DECORATE

THE PLAINS, MOUNTAIN RANGES AND THE

WHOLE WORLD

THE MORNINGS ARE CALM AND COOL

THE MORNING GLORIES AND BLUE BELLS

ARE SMILING

LIKE THE SMILE OF THE MOON IN HIS CHARIOT

OF PEARL IN THE SEA OF NIGHT

THE CUTE LITTLE BIRDIES AND FLOWERS

ALL THE ASPECTS OF THE NATURE

ARE SINGING AND REJOICING

TO WELCOME THE SPRING, THE JOYFUL SPRING

THE WINDS ARE WHISTLING SOME

SILLY TUNE

THE SPRING HAS COME, THE LOVELY SPRING HAS COME

By AHAS JYOTHISH

SCHOOL LIFE OF LILA

Once upon a time, in the quaint village of Trivandrum, nestled amidst lush green hills and swaying coconut palms, there lived a young girl named Lila. She had eyes the color of the monsoon sky and a heart that beat in rhythm with the waves of the nearby Arabian Sea.

Lila's days were filled with simple pleasures: collecting seashells along the shore, listening to the songs of the fishermen as they sailed out to sea, and tending to her grandmother's garden. But deep within her, there was a longing—a yearning for adventure beyond the horizon.

One stormy night, as rain lashed against the windows of her little thatched hut, Lila sat by the fire, her grandmother's tales echoing in her mind. The old woman spoke of mystical creatures that roamed the forests, of hidden caves where ancient treasures lay buried, and of a secret passage that led to a magical realm.

Lila's heart raced. She knew she had to find that passage, to unravel the mysteries that lay hidden in the folds of time. Armed with a lantern and a map drawn by her grandmother, she set off into the forest, guided by the whispers of the wind.

The trees seemed to lean in closer, their leaves brushing against her cheeks. The air smelled of damp earth and moss. Lila followed the winding path, her lantern casting eerie shadows on the moss-covered stones. And then, she saw it—a narrow opening in the rock face, barely visible amidst the thick foliage.

With trembling hands, Lila stepped inside. The passage was dark, and the walls seemed to pulse with ancient energy. She felt as if she were walking through the veins of the earth itself. Deeper and deeper she went, until she emerged into a cavern bathed in a soft, otherworldly light.

Before her stood a magnificent door, adorned with intricate carvings of mythical creatures. Lila traced her fingers over the patterns, her heart racing. She whispered the words her grandmother had taught her, and the door swung open, revealing a breathtaking sight.

Lush meadows stretched as far as the eye could see, dotted with flowers that glowed like stars. In the distance, a crystal-clear river wound its way through the landscape, and on its banks stood a majestic tree—the Tree of Whispers. Its leaves rustled with secrets, and its roots delved deep into the heart of the earth.

Lila spent days exploring this magical realm. She danced with fairies under moonlit skies, listened to the wisdom of ancient sages, and tasted fruits that tasted of forgotten memories. But as the days turned into weeks, she realized that she could not stay forever. Her heart tugged her back to her village, to her grandmother's stories and the familiar scent of coconut oil.

With a heavy heart, Lila returned through the secret passage, the door closing softly behind her. She carried the magic of that realm within her—the whispers of the wind, the glow of the flowers, and the wisdom of the Tree of Whispers.

And so, Lila continued her life in Trivandrum, but now with a new purpose. She became the village storyteller, weaving tales of mystical realms and hidden passages. And every monsoon, when the rain tapped against her window, she would close her eyes and listen—to the whispers of the wind, to the secrets of the earth, and to the beating of her own adventurous heart.

And that, my dear friend, is how the legend of Lila and the Tree of Whispers came to be—a tale that still echoes through the coconut groves of Trivandrum, carried by the monsoon winds and whispered to those who dare to dream. 🌿✨🌙

MUHAMMED SAFWAN S

THE TRICOLOUR

The saffaron is for strength,
White for truthfullness....
Green colour is for the crops,
That fill our fields in fullness....
And the chakra in the centre,
Tell us never to stop in fear....
mother india’s invincible flag,
so, clear to us it appear....

By ASWIN K S

ST.MICHAEL'S H.S THATHAMPALLY

MY beloved school
where discipline is the rule
neat and clean our dress should
be our teacher kind , gentle
and caring teacher value
friendship and sharing tell us
to be good citizen of India
they made to hold our heads
then made to hold our heads
High

By SOURAV SOJISH

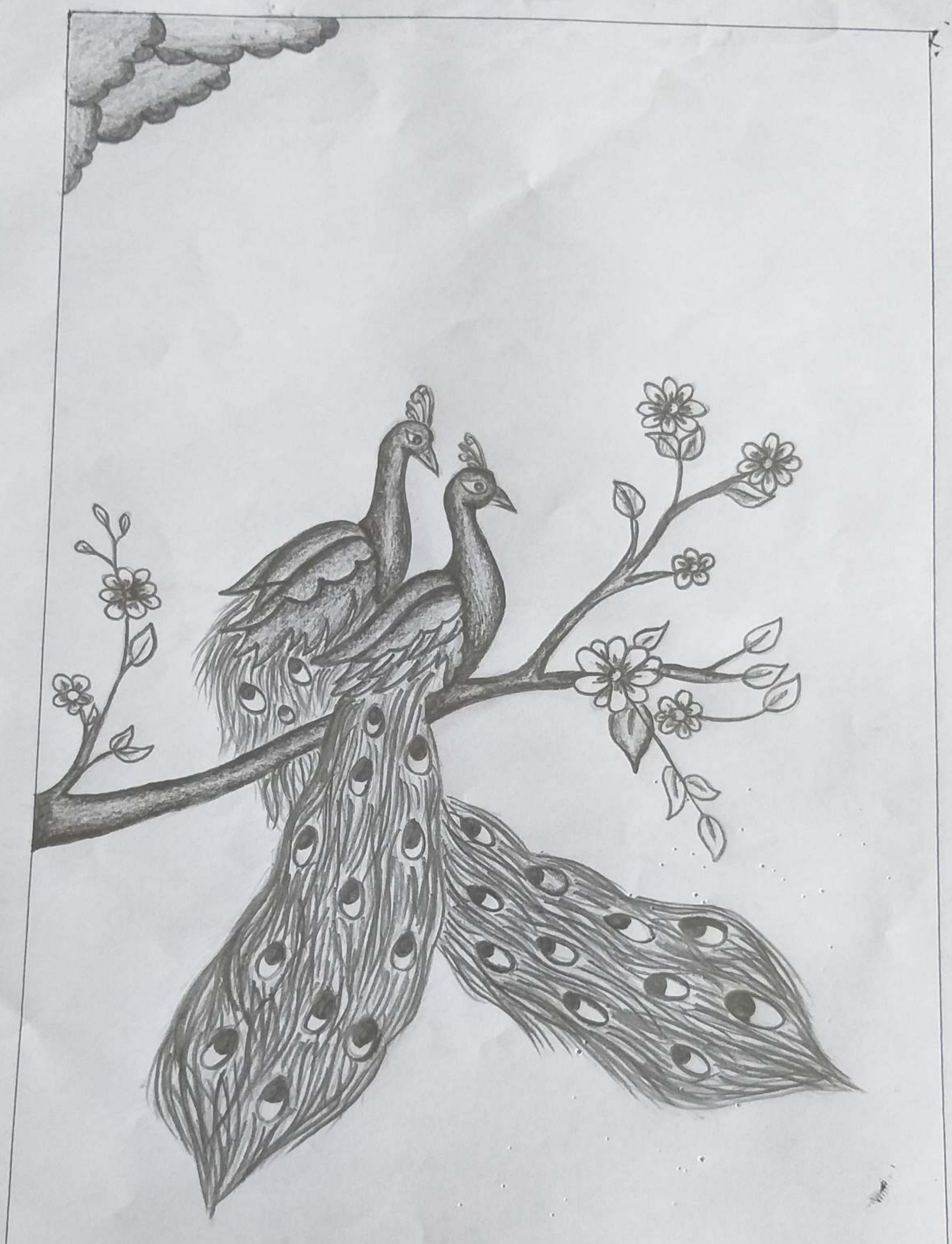

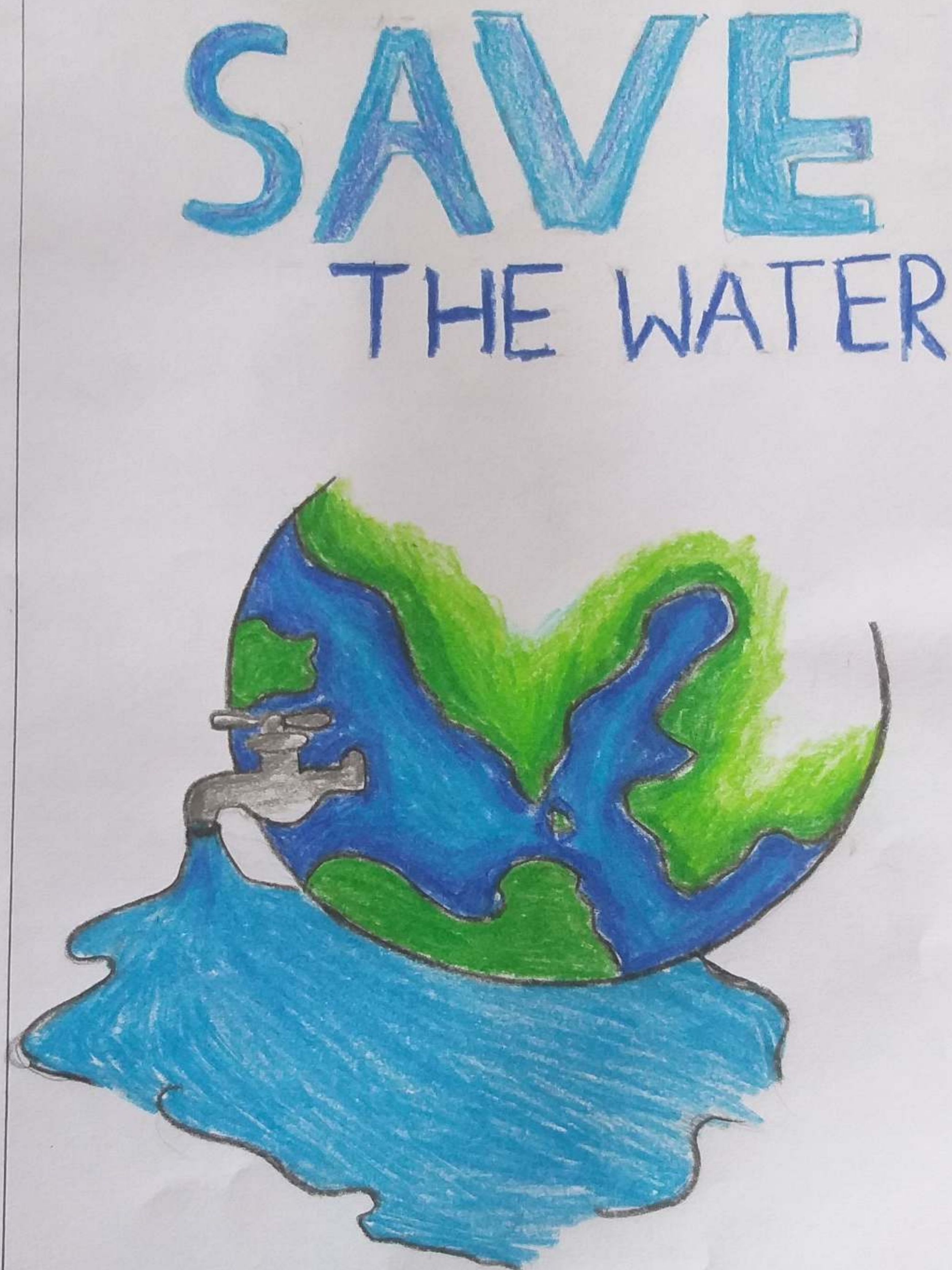
SAVE
THE WATER

HINDI

Muhammed Aslah F

ഇരുട്ട്

കാട്ടിലും വയറ്റിലും ഒരു ദിവസം
അതിരാവിലെ അവൻ ഒറ്റപ്പോക്ക്
ആരോടും പറയാതെ നാട്ടുവെളിച്ചം തേടി, അന്നം തേടി.
അരുതേ............പോവല്ലേ പ്രായം പറയാനറിയാത്ത
കാട്ടുകരിയിലകൾ വിലക്കി
നാട്ടിൽ വിശപ്പ് മഹാപരാധം
എല്ലാം എല്ലാവരുടേതു-മാകുന്നത് കാട്ടു നിയമം
നാട്ടിലെല്ലാമെന്റേത് നാട്ടുമുറയറിയാത്ത പഥികൻ
വിശക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്നതെന്തും കഴിച്ചാലത് മോഷണമാകുമോ?

ആൾക്കൂട്ടം തീവണ്ടിപോലെ നെഞ്ചത്തേയ്ക്കു പാഞ്ഞുകയറുന്നു
ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയസാണവന് ഇരുപത്തിയഞ്ചു കിലോ തൂക്കം
ഇത്തിരിച്ചോരയും വെള്ളവുമല്ലാതെ മറ്റെന്ത് ഛർദ്ദിക്കാൻ?
അന്നത്തിനല്ലാതെ വേട്ടയാടുന്ന നാടിന്റെ നീതിക്കു മുന്നിൽ നടുങ്ങുന്നു
കാടിന്നുടയവർ കാട് പകയ്ക്കുന്നു ഇലകളാൽ കണ്ണുപൊത്തുന്നു
പതറി തിരിച്ചു പോകുന്നു വെളിച്ചം അന്വേഷണം മുറപോലെ
തുടരുന്നു.......

ഷാഹിന എസ്

ശിശുദിനം

നാളെ ശിശുദിനം പാതി വായിച്ച കളിക്കുടുക്ക
പൊട്ടിച്ചിതറിയ മുത്തുമാല വലിച്ചെറിഞ്ഞ കരിവള
മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന് വരാന്തയിലേയ്ക്ക്
എത്തിനോക്കി കാക്കച്ചി

കൂടെവിടെയെന്ന് കുശലം ചോദിച്ചിരുന്നവൾ എവിടെ?
കുയിലമ്മ ശ്രുതികൂട്ടി എതിർപ്പാട്ട് കേൾക്കാതെ
പിണങ്ങിപ്പറന്ന് പോയ്
പൂക്കൾക്ക് കണ്ണുതുറക്കാൻ മടി ഇലകൾ കാറ്റിലാടാതെ

പൂമ്പാറ്റകൾ തേൻകുടിക്കാതെ മുറ്റത്തങ്ങനെ നിന്നു.

നാളെ ശിശുദിനം.
അലമാരയിൽ അമ്മ വാങ്ങിവച്ച പുത്തനുടുപ്പ്
മുറ്റത്ത് കാത്ത് നിൽക്കുന്ന പനിനീർപ്പൂമൊട്ടുകൾ
മേശപ്പുറത്തതിഭദ്രമായ് അച്ഛൻ വച്ച മൂവർണ്ണക്കൊടി
ഇന്ന് ശിശുദിനം
ഗ്രാമവിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നും നഗരചത്വരത്തിലേയ്ക്ക്
ഉറുമ്പിൻ നിരപോലെ കുട്ടിപ്പട മെല്ലെ മെല്ലെ

അവിടെ, അനുശോചനങ്ങൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ
ബാഡ്ജിലവളുടെ ചിത്രങ്ങൾ

ഫോണിൽ പ്രൊഫൈൽ ചിത്രങ്ങൾ മാറുന്നു.

മകളേ മാപ്പ്. ഇരയ്ക്കുന്നിതി കാർഡുകൾ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ
ഇന്ന് ശിശുദിനം

സാനിയ റെജി തോമസ്

വിഷാദരാഗം

എന്നന്തരാത്മാവിനുള്ളിലെന്നും
ഏതോ വിഷാദം നിറഞ്ഞിരുന്നു
പേരറിയാത്ത വിഷാദമാംതോണിയിൽ
എങ്ങോ തുഴഞ്ഞു നടന്നിരുന്നു
തെരുവിലലയുന്നൊരു യാചകബാലിക
എന്നും മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു.
അവളുടെ ചെമ്പൻ മുടിയിഴകൾ
കാറ്റിൽ പറന്നു കളിച്ചിരുന്നു
കണ്ണിലെ ദൈന്യമാം ഭാവത്തിനപ്പുറം
ചുണ്ടിൽ നിലാവു പരന്നിരുന്നു
ഓടുന്ന വണ്ടിയിലവളുടെ പാട്ടുകൾ
ആരിലും നൊമ്പരം തീർത്തിരുന്നു.
ഏതോ വിഷാദമാം രാഗത്തിലിമ്പമാം
രാഗങ്ങളാലപിച്ചീടുമീ ബാലിക
നീട്ടുന്ന കൈയ്യുള്ളിൽ വീഴുന്ന ചില്ലറ
നാണയം മറ്റാരോ സ്വന്തമാക്കും.
എങ്കിലും തെല്ലും പരിഭവമില്ലവൾ-
ക്കാരോടുമില്ല വെറുപ്പിൻ കണികകൾ.
പൂക്കളോടും ചെല്ല ക്കാറ്റിനോടും പോലും
കിന്നരിയ്ക്കാനില്ല തെല്ല നേരം
ജീവിതമെന്ന മഹാപ്രതിഭാസത്തെ
ഒറ്റയ്ക്കു നേരിടാനാർജ്ജിക്ക വൈഭവം

നവീൻ ക്രിസ്

എന്റെ പുണ്യ മലയാളം

എന്റെ മലയാളം,അമ്മ മലയാളം,
നന്മ മലയാളം,പുണ്യ മലയാളം.
കിളികളും പുഴകളും കളകളം പാടും
മലരുകൾ നിരയായ് വിരിയും മലയാളം.
ചന്ദനത്തിൻ മണം പേറും ഇളന്തെന്നൽ
ചന്ദ്രിക പാലൊളി എന്റെ മലയാളം,
ചന്ദനത്തിൻ മണം തൂകും മലയാളം,
മാമ്പഴത്തിൻ ചാറൊഴുകും മലയാളം
മാധവത്തിൽ കൊന്ന പൂക്കും മലയാളം.
ചിങ്ങത്തിലുഞ്ഞാലിലാടും കിടാങ്ങൾ
ക്രിസ്തുമസ്സ് താര മുദിക്കും മലയാളം,
റംസാൻ നിലാവിൽ കുളിക്കും സായന്തനം
പൂരം പൊടിപൂരമാക്കും മലയാളം
കനവാണ് നിറവാണ് കനിവാണ് മലയാളം
അമ്മ ചൊല്ലിത്തന്ന
ഉണ്മ മലയാളം

തോമസ് ഷാജി

മരപ്പാവകൾ

തോരാത്ത മഴ നോക്കി അപ്പു വരാന്തയിൽ നിന്നു. മഴയത്തിറങ്ങാനും കളിക്കാനും ഒന്നും അവന് ഉത്സാഹം തോന്നിയില്ല അപ്പുക്കുട്ടാ തോർത്തുടുത്ത് ഓടിവാ, നമുക്ക് ചന്തക്കുളത്തിൽ പോകാം. മീൻ പിടിക്കാൻ കേശവൻ മാമൻ ആണ് അച്ഛന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതി. ഇല്ല, അപ്പുക്കുട്ടൻ എങ്ങും വരണില്ല. അവന്റെ കുഞ്ഞി കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീർ മുത്തുകൾ ഉരുണ്ടുകൂടി.കേശവനും സങ്കടം സഹിച്ചില്ല.

അയ്യേ, എന്താണിത് മാമന്റെ അപ്പുകുട്ടൻ കരയല്ലേ മാമൻ ഇല്ലേ കുട്ടനാ കേശവ മാമൻ ഇല്ലേ... പിന്നെന്താ

അപ്പുവിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ട് രേവതിയും ഇറങ്ങിവന്നു. അവരുടെ മുഖത്ത് നോക്കാൻ അയാൾ നന്നേ പണിപ്പെട്ടു.കുഞ്ഞിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചെങ്കിലും സ്വയം ആശ്വാസം കിട്ടാതെ അയാളുടെ നെഞ്ച് പിടഞ്ഞു.കഴിഞ്ഞ മഴക്കാലത്ത് നടന്ന ആ ദുരന്തം ഇന്നും ഒരു പേക്കിനാവ് പോലെ തന്നെ പിന്തുടരുന്ന സത്യം അയാൾ അറിഞ്ഞു. തന്റെ രഘുവിന്റെ വേർപാട്. കൂട്ടുകാരനും, കൂടെ പിറക്കാത്ത കൂടപ്പിറപ്പും എല്ലാമായിരുന്നു തന്റെ രഘു.

മഴ തുടങ്ങിയാൽ രഘുവിന് ഉത്സാഹമായി. അപ്പുവിനെ തോളിലേറ്റ് കേശവന്റെ കുടിലിലേക്ക് അയാൾ പാഞ്ഞു വരും. കേശവോ..പൂയ്.. എടോ വലയും കുടവും എടുത്തോളൂ കുളത്തിൽ ഊത്ത ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ വാളയും കിട്ടും. വേഗം ആകട്ടെ,

ഉത്സാഹത്തോടെ മഴ ആസ്വദിച്ച് ഒരു യാത്ര. പോകുന്ന വഴി അപ്പുവിന്റെ വക മഴപ്പാട്ടുകൾ. മാക്കാച്ചി തവളകളുടെ പേക്രോം വിളികൾ. കുടം നിറയെ മീനും പിടിച്ച് ഇരുട്ടിനെ തള്ളിമാറ്റി വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചൊരു യാത്ര. അവിടെ തങ്ങളെ നോക്കി അപ്പുക്കുട്ടന്റെ അമ്മയും തന്റെ സാവിത്രി കുട്ടിയും.

കുട്ടി കൂടെയുണ്ടെന്ന് ഒരു വിചാരവും ഇല്ലല്ലോ ഈ രഘുവേട്ടന്, നേരം എത്ര വൈകിയിരിക്കുന്നു. പരിഭവത്തോടെ കുഞ്ഞിനെ വാരിയെടുത്ത് തലയൊക്കെ വീണ്ടും വീണ്ടും തുടച്ചു കൊടുക്കുന്ന രേവതി. സാവിത്രി മീൻ പങ്കു വയ്ക്കുന്ന തിരക്കിലും. കഴിഞ്ഞുപോയ ആ നല്ല നാളുകൾ കേശവന്റെ മിഴികളെ ഈറനണിയിച്ചു. പിന്നീട് എന്താണ് സംഭവിച്ചത്

രേവതിയുടെയും അപ്പുവിന്റെയും നിലവിളി കേട്ടാണ് താൻ പിറ്റേന്ന് കണ്ണ് തുറന്നത്ഃ.രം പരപരാ വെളുത്തു വരുന്നതേയുള്ളൂ. സാവിത്രിയെ വിളിച്ച് ഓടുകയായിരുന്നു..അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ മനസ്സ് അനുവദിക്കുന്നില്ല നെഞ്ചുവേദന ഉണ്ടായത്രെ, എല്ലാം ഞൊടിയുടെക്കുള്ളിൽ കഴിഞ്ഞു.

ഏങ്ങലടിച്ചുള്ള ഒരു കരച്ചിൽ കേട്ടാണ് അയാൾ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നത്. അപ്പുവിന്റെ തോളിൽ കയ്യിട്ട് രേവതി....ഈ വർഷം ഊത്ത പിടിക്കാൻ പോകാൻ കൂട്ടുകാരൻ ഇല്ലല്ലോ കേശവേട്ടാ.

നാളെ ഒരു വർഷം തികയണു.. ഞങ്ങളെ തനിച്ചാക്കിയിട്ട്... ആശ്വസിപ്പിക്കാനുള്ള വാക്കുകൾ എല്ലാം തൊണ്ടയിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്നു. ശബ്ദമില്ലാത്ത ഒരു മരപ്പാവ പോലെ നിൽക്കാനേ അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.അപ്പുവിന്റെ അവസ്ഥയും അതുതന്നെ ആയിരിക്കുമെന്ന് അയാൾ കണ്ടു.

സോണിയ സാബു

എന്റെ ആലപ്പുഴ

കടലും കായലും കനാലുകളും കൊണ്ട് സുന്ദരമാണ് എന്റെ ആലപ്പുഴ. എവിടെ നോക്കിയാലും നിറഞ്ഞ പച്ചപ്പ് വിനോദസഞ്ചാരികളെ തന്നെ മാസ്മരിക വലയത്തിൽ തളച്ചിടുന്ന സുന്ദരി. വള്ളംകളിയും വഞ്ചിപാട്ടും ഹൃദയതാളമാണവൾക്ക്. മുല്ലയ്ക്കൽ ചിറപ്പും ബീച്ച് ഫെസ്റ്റും ആഘോഷമാണവൾക്ക്.പഴമയുടെപ്രൗഢി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടിവളിൽ. ലൈറ്റ് ഹൗസും കടൽപ്പാലവും മുപ്പാലവും ഗുജറാത്തിസ്ട്രീറ്റും വേസനാട്ടുകായലിന്റെ സമൃദ്ധിയും അവളെ വേറിട്ട അനുഭവമാക്കുന്നു. ആലപ്പുഴയെന്ന സൗന്ദര്യത്തിന്റെ, കിഴക്കിന്റെ വെനീസെന്ന് സഞ്ചാര ഭൂപടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഈ സുന്ദരിക്ക് ഇഴപാകിയ രാജാകേശവദാസിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന് മുമ്പിൽ പ്രണാമം

നീഹാര ജോഷി

മഴയോട്

(കുട്ടി കവിത)

മണ്ണിനെ കുളിരണിയിക്കാൻ
വറ്റിവരണ്ട നാവുകൾക്ക് പാരണയാകാൻ
നാളേയ്ക്കായി കരുതലാകാൻ
എന്നാവോ നീ എത്തുക

ശിവപ്രിയ എസ്

നന്ദിപൂർവ്വം

ഒൻപതാം ക്ലാസ്സിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഫ്രീ വിങ്സ് എന്ന മാഗസിനിലേക്ക് സൃഷ്ടികൾ നൽകുകയും ഇതിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിൽ സഹായികളാവുകയും ചെയ്ത എല്ലാവർക്കും നന്ദി.

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്